

at gennemføre en forsvarlig behandling af det her lovforslag, så er det, fordi man på forhånd har besluttet sig for, at man ikke vil gå ned og få afklaret de konkrete konsekvenser. Man vil politisk beslutte, at det kan vente til, efter at man har vedtaget lovforslaget.

Den melding fra ministerens side er jeg ærlig talt noget rystet over, for jeg troede da, man i det mindste tog det alvorligt, når man sagde, at det skulle være en grundig og seriøs lovbehandling. Nu er man da på vej ud i det rene lovsjusk, så vidt jeg kan bedømme det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 10: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove og lov om arbejdsmarkedsfonde. (Rentenedsættelse og indførelse af symmetrisk renteberegning ved ansættelsesændringer m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Lovforslaget er en genfremsættelse af lovforslag nr. L 151 fra før valget, og det bidrager til en harmonisering af renteberegningerne af skat, told, afgifter og arbejdsmarkedsbidrag. Disse beregninger foretages ud fra ensartede principper.

Der sker en harmonisering af reglerne for beregning af renter, uanset om der er tale om, at skatteansættelsen forhøjes eller nedsættes.

Ligeledes skal rentebeløbet, der tillægges personers restskat, være ensartet og uafhængigt af restskattens størrelse. Derudover foreslås det, at der sker nedsættelse af procenttillægget for personers restskat og for personers og selskabers overskydende skat.

Efter bemærkningerne til lovforslaget har det betydning, hvis f.eks. et selskab får pålignet en restskat og efterfølgende klager og får medhold. I så fald sker der en udligning af morarenter og af rentegodtgørelsen. Havde selskabet indbetalt en pålignet restskat og senere får skatten tilbage, vil der blive udbetalt rentegodtgørelse, så der også sker en forrentning med 0,6 pct. pr. måned.

Endelig er der en tilføjelse til det oprindelige lovforslag, nemlig en tilføjelse vedrørende selskabstømmerne. Med dette lovforslag sker der en ændring, så erstatningspligtige sælgere med forbindelse til selskabstømmersagerne ikke kan få en rentemæssig fortjeneste i forbindelse med afregning af selskabstømmersagerne til skattevæsenet. Det synes vi er positivt. Vi synes måske, det var en mangel ved det første forslag, men vi er meget glade for, at det er kommet med nu, og det vil jeg gerne sige den nye skatteminister tak for.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

L 10 er en næsten identisk genfremsættelse af L 151, der blev behandlet i slutningen af januar måned.

Formålet med lovforslaget er at skabe harmonisering på en del af renteområdet inden for skatteministerens område. Men fra Venstres side beklager vi meget, at det ikke har været muligt at foretage regulering af satserne i de tilfælde, hvor indeholdte A-skatter, arbejdsmarkedsafgift, punktafgifter og lønsam ikke betales rettidigt.

Forleden sad vi og diskuterede netop det her spørgsmål i relation til en for sen indbetaling af afgifter på gødning, og i det udkast til lovforslag figurerede en rentesats på 1,3 pct. pr. påbegyndt måned, en sats, som vel nærmest kan sammenlignes med åger set i forhold til det nugældende renteniveau.

Så der ligger stadig væk store uløste opgaver foran skatteministeren, og jeg beder om, at der bliver taget fat på det her spørgsmål så hurtigt, som det overhovedet er muligt, også selv om man har diskussionen om, at år 2000-projektet sluger meget arbejdskraft. Det er en opgave,

som vi vil bide skatteministeren i haserne for at få løst.

L 10's første del drejer sig alene om renten ved for sent indbetalte skatter samt rentegodtgørelse ved tilbagebetaling, og der justerer man renten fra 1 til 0,6 pct., og det finder vi er yderst fornuftigt.

I den anden del af forslaget foreslås det, at der ved ændring af skatteansættelsen skal ske en forrentning, uanset om man forhøjer eller sænker ansættelsen. I dag virker systemet relativt udviklet, men jeg noterer mig, at der med forslaget er lagt op til en skærpelse. Da vi fra Venstres side som udgangspunkt er tilhængere af, at der skabes symmetri i skattesystemet, vil vi trods alt være positive også over for den del af forslaget.

For det tredje foreslås det, at det procenttillæg, som tillægges personers restskat, kobles ud af restskattens størrelse. Det er også et fornuftigt forslag, som giver en klar administrativ forenkling.

Og det sidste, som er den nye pind i forslaget, er nogle særlige regler for renter i forbindelse med ansættelsesændringer i de såkaldte selskabstømmersager. Når jeg læser førstebehandlingen af L 151, så ved jeg ikke, om jeg kan kalde det her en lex Frank Aaen, men det er måske næsten for meget at give hr. Frank Aaen.

Alt i alt er det et fornuftigt forslag, som Venstre i det store og hele er positivt indstillet over for, men jeg vil godt sige, at vi har noteret os, at regeringen i rationaliseringens hellige navn altid sikrer sig et dækningsbidrag. Det har man også gjort i det her tilfælde – 400 mio. kr. på sigt.

Lene Espersen (KF):

Da vores ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Enkle regler for borgerne og gennemskuelighed i de offentlige systemer i almindelighed og i skattesystemet i særdeleshed er gode konservative mærkesager. Det er helt afgørende, at de forskellige regler, som vi vedtager herinde, er gennemskuelige og står i rimeligt forhold til hinanden. Derfor, er vi principielt enige i hensigten bag forslaget, nemlig at der skal gennemføres en harmonisering af rentebestemmelserne på Skatteministeriets område, således at disse hviler på ensartede principper og samtidig afspejler inflationsniveauet.

Det Konservative Folkeparti støtter derfor umiddelbart principperne bag de fire hoved-

punkter i lovforslaget. Den noget langsomme skridt for skridt-tilgang er naturligvis ikke optimal, men her er vi vist enige, da det begrundes i ressourcemæssige hensyn.

Lovforslaget er uhyre teknisk og detaljerigdommen stor, som sådan noget vel skal være på det område. Jeg står derfor efter at have læst det igennem tilbage med en række spørgsmål, som forhåbentlig kan blive godt belyst under udvalgsarbejdet. Lad mig derfor allerede nu afsløre, at Det Konservative Folkeparti har tænkt sig at gå ind i udvalgsarbejdet med en konstruktiv og positiv indstilling.

Dog har jeg et lille hjertesuk. Det er slående, at stort set hver gang, skatteministeren kommer med lovforslag om ændringer og justeringer, ender det så sikkert som amen i kirken med en provenugevinst til statskassen, således også med dette forslag, der i 2001 skønnes at give 110 mio. kr. ekstra i statskassen for derefter at stige til 400 mio. kr. årligt i årene fremover. Det kræver naturligvis et større benarbejde for skatteministeren at tage skattestigningerne i små bidder, men mange bække små gør en stor å, synes rationalet at være.

Det ville da være sjovt, om ikke andet så for skatteyderne, hvis skatteministeren en dag fandt på at indføre harmoniseringer og justeringer, som rent faktisk kom borgerne økonomisk til gode. Argumentationen om større gennemskuelighed og andre borgerlige mærkesager, som socialdemokratiske skatteministre har fået for vane at lukke ud, ville være mere troværdig, hvis harmoniseringerne bare en gang imellem rent faktisk også gav borgerne skattelempelser.

Men som sagt, Det Konservative Folkeparti går principielt ind for gennemskuelighed og konsekvens i lovgivningen, og vi vil derfor gå ind i udvalgsarbejdet med velvilje og åbent sind.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Lene Espersen er utilfreds med, at der kommer et provenu ud af dette lovforslag, og det vil jeg da gerne stille et spørgsmål om, selv om jeg godt ved, det er lidt ufint, da fru Lene Espersen ikke er ordfører normalt, men hun kan så tage det med hjem.

Er det ikke godt nok, at vi får et provenu, når det i virkeligheden først og fremmest skyldes, at vi inddrager skatterabat til sælgere til selskabstømmere? Det er jo den væsentlige ændring i loven, som vi er meget glade for bliver

gennemført – jeg skal komme tilbage til den – og som er den væsentligste årsag til, at der er et provenu denne gang.

Er Det Konservative Folkeparti enig i, at det er noget skidt, at sælgere til selskabstømmere får en masse skatterabat?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg skal ikke begive mig alt for meget ud i det skattetekniske. Det vil jeg overlade til vores ordfører under udvalgsbehandlingen, men jeg synes bare, jeg principielt må sige, at det, som hr. Brian Mikkelsen vel mener med ordførertalen, er, at det er lidt problematisk, at hver eneste gang vi taler om harmoniseringer på det her område, så er det noget med, at det kommer skattevæsenet til gode og skatteministeren til gode. Vi kunne jo godt en gang imellem, når vi laver regelforenkling herinde, faktisk tilgodese danske borgere.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

SF er glad ved dette lovforslag, specielt i den udformning, det har denne gang i forhold til sidst. Vi er glade, rigtig glade, når man får provenu i statskassen hos nogle mennesker, som i virkeligheden betaler for lidt, og som med gældende regler unddrager sig skat.

Det er ikke sådan, at det altid skal komme borgerne til gode, når man laver skatteregler, hvis borgere her betyder mennesker, som prøver på at slippe for at betale skat. De skal betale skat, og det er det, der er meningen med, at de skal have en mindre rabat, end de har haft hidtil. Det har været helt utilfredsstillende, og derfor er ændringen god, og derfor kan vi varmt støtte det. Det er bl.a. skatteministerens opgave at sørge for, der kommer provenu i kassen, og det skal skatteministeren ikke have utak for sker.

Så er der to ting, jeg godt vil berøre. Den ene er spørgsmålet om, hvornår det skal træde i kraft. Hvor hurtigt kan man komme i gang med det? Det er så spørgsmålet, om det, der ligger, er tilfredsstillende.

Den anden ting er noget, som ikke direkte vedrører forslaget, men som ligger i bemærkningerne, nemlig problemet med edb-systemet. Hvor hurtigt kan man komme i gang med hensyn til erhvervsystemet og alle de ting omkring

sikring af, at man får alle ting registreret og sådan noget? Når man læser bemærkningerne, får man indtryk af, at problemerne med år 2000-systemerne er ganske store, og det går altså ud over nogle andre ting. Hvilke konsekvenser har det? Er det et problem i forhold til de ting, som skal løses fra Skatteministeriets side?

Det er ikke noget, jeg nødvendigvis skal have en længere redegørelse for nu, men jeg synes, det er et problem, vi under alle omstændigheder skal være meget opmærksomme på, og som vi selvfølgelig også regner med, at skatteministeren er opmærksom på, ellers havde man jo ikke skrevet det i bemærkningerne.

Men vi kan støtte forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Da hr. Kristian Thulesen Dahl er forhindret i at være til stede, skal jeg på vegne af Dansk Folkeparti fremføre følgende bemærkninger til lovforslag nr. L 10:

Dansk Folkeparti ser positivt på den symmetri i renteberegningen, som der her lægges op til, samtidig med at der sker en nedsættelse af rentesatsen. Det kunne måske være mere hensigtsmæssigt, hvis man eksempelvis havde fastsat procenten i forhold til diskontoen. Renteberegningen ville da kunne ske i overensstemmelse med det aktuelle renteniveau til enhver tid.

Det er i øvrigt helt naturligt, at principperne for renteberegningen også finder anvendelse på selskabstømmerområdet, og Dansk Folkeparti kan derfor alt i alt gå positivt ind for det her forslag.

Sonja Albrink (CD):

De tidligere ordførere har allerede tilkendegivet, hvad lovforslaget går ud på, og at det stort set er en genfremsættelse fra sidste samling. Jeg vil sige, at i CD går vi ind for forenklinger, og CD er som sagt også enig i hensigten med forslaget, og jeg kan give partiets støtte til forslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

I henhold til lovforslaget skal beregningen af renter ske ud fra ensartede principper. At harmonisere rentesatserne inden for skattesystemet og justere renteniveauerne til det almindelige renteniveau i samfundet i dag virker fornuftigt, hvorfor Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Så er jeg blevet hvisket i ørerne af Kristeligt Folkepartis ordfører, at de også kan tilslutte sig.

Jeg ved så ikke, om jeg kan betros den opgave at fremføre det.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke regeringen, fordi den har hørt så godt efter under førstebehandlingen af forløberen til det her lovforslag, L 151, samt af L 51, hvor vi fra Enhedslistens side jo netop rejste spørgsmålet om den urimelige virkning af gældende renteregler i forhold til sælgere til selskabstømmere, som på det tidspunkt kunne komme ud af en erstatningssag med en større gevinst, altså en større tilbagebetaling fra skattevæsenet, end der blev betalt i erstatning. Det vil sige, at sælgere til selskabstømmere kunne altså få penge oven i for den forbrudelse, de engang havde begået.

Det er jeg selvfølgelig glad for er ændret på den måde, at hvor en sælger, som efter de gamle regler tilbagebetalte 1 mio. kr. i erstatning til skattevæsenet, efter de gamle regler fik ca. 655.000 kr. i rentegodtgørelse, er vi nu nede på, at den pågældende sælger kun får 374.000 kr. i rentegodtgørelse.

Vi tager altså yderligere små 300.000 kr. fra denne sælger, og det er selvfølgelig et stort skridt i den rigtige retning, men helt ærligt: 374.000 kr. i rentegodtgørelse til en sælger, der har snydt skattevæsenet for 1 mio. kr., synes jeg stadig væk er for meget.

Og når jeg kigger på det samlede regnestykke – og det kan man gøre i den tabel, der er i bemærkningerne – er det yderligere sådan, at hvis man har snydt for 1 mio. kr., får man for det første 923.000 kr. tilbage i reduceret skat og for det andet en rentegodtgørelse på små 40.000 kr., og det vil altså sige, at man får ca. 960.000 kr. retur, når man betaler en erstatning for et beløb på 1 mio. kr.

Sådan forstår jeg i hvert tilfælde beregningerne, og jeg tror, det er rigtigt, men vi må selvfølgelig vende tilbage til det under udvalgsarbejdet. Men hvis det er korrekt, som jeg umiddelbart forstår lovforslaget, er det altså stadig væk sådan, at en såkaldt nettoafregner, altså en af de groveste sælgere i selskabstømmersager, af ca. 1 mio. kr. i erstatning får en reduktion tilbage på 960.000 kr.

Vi må se, om det er rigtigt, men i givet fald er det jo meget billigt for at kunne låne 1 mio. kr. af skattevæsenets penge i måske 10 år.

Og når jeg gennemgår regnestykket, må jeg også sige, at det er jo rigtigt nok, at der er en omkostning til sælger på 700.000 kr., hvis det er

sådan, man regner det ud – jeg ved ikke helt, hvordan man skal regne de ting ud, når det skal gøres endeligt op – for selvfølgelig er der sagsomkostninger for sælger, f.eks. til advokathjælp, så selvfølgelig vil sælgeren have en yderligere udgift ud over det, der kommer af frem- og tilbageførslen til skattevæsenet, men jeg synes sådan set, at advokatudgifter i den forbindelse er selvforskyldte og ikke burde kunne trækkes fra i skatteregnskabet.

For at sammenfatte det: Vi er stadig væk meget tilfredse med ændringen, fordi den går i den rigtige retning og formentlig også fjerner de største urimeligheder i denne lovgivning, men på den anden side synes vi stadig væk ikke, det ser smukt nok ud umiddelbart betragtet.

Jeg synes i den forbindelse også, at det ser ud, som om det er de groveste sælgere, nettoafregnerne, der får den største rabat, og det synes jeg sådan set også er lidt stødende, for det burde jo være omvendt, men det er desværre sådan i selskabstømmerkomplekset, at de værste sælgere også er dem, der får den største fordel.

Så er der spørgsmålet om ikrafttræden, som vi også havde en debat om under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 151, hvor vi hele tiden stødte ind i problemet om tilbagevirkende kraft. Og dér vil jeg gerne spørge skatteministeren, om man ikke generelt kan indføre det princip i denne lov, at når det gælder ændringer af skatteansættelser fra dags dato og frem, så er der under ingen omstændigheder tale om tilbagevirkende kraft, uanset om ændringen vedrører noget, der skete for 10 år siden. Altså om vi ikke kunne sige, at det er ændringsdatoen, der er skæringspunktet, og ikke det oprindelige skatteår, for det ville yderligere forbedre loven, synes jeg. Og hvis det ikke kan lade sig gøre, om det princip, der er lagt til grund for ændringen vedrørende sælgere til selskabstømmere, så ikke kunne udvides til også at omfatte andre ændringer af skatteansættelser.

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af det forslag, der hed L 151 i sidste samling, tilkendegav Fremskridtspartiet en absolut positiv holdning til forslaget, og det indtryk, vi havde dengang, har vi fortsat.

Vi har igennem årene mange gange over for skiftende skatteministre rejst spørgsmålet om rimeligheden af de rentesatser, som folk er blevet udsat for, og særlig efter, at vi i de senere år har oplevet, at markedsrenten jo heldigvis er

blevet meget lav, og hver gang har vi fået det svar, at der var en større udredning undervejs, men nu kan vi så forstå, at det her er første del af en renteharmonisering.

Nogle af problemerne skyldtes jo også, at Told og Skat tidligere var adskilt og derfor havde forskellige måder at se på, om det var skattegæld eller det var moms-gæld, folk havde.

Derfor skal vi bestemt ikke undlade at tilkendegive, at vi synes, det er godt.

Men jeg vil gerne rejse det spørgsmål, som jeg også rejste under førstebehandlingen dengang: Er det særlig hensigtsmæssigt, at der i lovparagrafferne står konkrete procentsatser? For bl.a. fru Lene Espersen var jo inde på, at der er mange paragraffer, og det er jo simpelt hen, fordi der mange steder står disse rentesatser. Og dér efterlyste jeg under førstebehandlingen sidste gang, at man i stedet skulle formulere en reference til diskontoen, sådan at vi ikke, hver gang renten ændrer sig – for selv om vi ikke håber det, kan markedsrenten jo stige i de kommende år – så skal have en lovændring, hvor vi skal ændre alle disse procentsatser igen.

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt der er tilstrækkelige edb-ressourcer til stede i Told og Skat. Og jeg skal være den sidste til at bebrejde ministeren, at man tager år 2000-problemet alvorligt, for det er et alvorligt problem, men med den måde, man har formuleret bemærkningerne på, må vi jo sige, at der må være rigeligt med folk til rådighed fra januar måned år 2000, for på det tidspunkt må det problem forhåbentlig siges at være vel overstået.

Så er der det nye element, nemlig forholdet til selskabstømmerne. Og nu var det godt nok Enhedslisten, der rejste det sidste gang, men det er et punkt, hvor vi er enige med ministeren i, at der ikke skal være nogen særbehandling af selskabstømmere. Og derfor er både de provenumæssige og de juridiske konsekvenser, det har med de paragraffer, der nu er indarbejdet, også noget, vi kan støtte.

Så skatteministeren vil opleve, at Fremskridtspartiet kommer til at støtte forslaget. Og vi glæder os til efter år 2000 at få resten af rentesatserne inden for skatteområdet harmoniseret. Og i mellemtiden kan ministeren passende bede sit embedsværk om at vurdere, om man ikke med fordel kunne lave en reference til diskontoen frem for at have absolutte rentesatser stående i lovteksten.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg mener kun at have hørt positive indlæg fra ordførerne, og det takker jeg for.

Men der er blevet stillet en række spørgsmål, som vi selvfølgelig meget gerne ser også bliver stillet i udvalget, så vi kan få dem godt og grundigt besvaret.

Hr. Jens Peter Vernersen takkede mig som ny skatteminister, fordi elementet med selskabstømmerne var kommet med, og så vil jeg sige, at det er jeg også meget taknemlig for. Men æres den, der æres bør, for det var allerede indskrevet på det tidspunkt, hvor jeg indfandt mig i Skatteministeriet. Og derfor er jeg måske mere enig med fru Mariann Fischer Boel i, at hvis der er nogen, der skal æres i den sammenhæng, er det ikke mindst hr. Frank Aaen, som jo har været meget vedholdende med hensyn til at følge de urimeligheder op, som vi har set.

Det synes jeg er tiltalende, og derfor støtter jeg også varmt, at vi nu får fundet en løsning.

Man kan altid diskutere, om vi er gået langt nok, og jeg hører også meget gerne på de ideer, der kan være, og hvis der er spørgsmål, vil jeg meget komme ind på dem under udvalgsarbejdet. Men systemet i det, der er lavet: at den rente, man skal betale af den erstatning, som man får pålagt at betale af domstolene, bliver den samme rente som den, man får som godtgørelse for den skat, man får tilbage, mener jeg i hvert fald er et rigtigt system. At det så kan give nogle utilsigtede virkninger i forhold til brutto- og nettometoderne, er jo en anden diskussion, som jeg meget gerne vil følge op, hvis der kommer spørgsmål om det under udvalgsarbejdet.

Så har flere af ordførerne været inde på, at man gerne havde set, at det havde været en mere omfattende ændring, og det er et ønske, jeg deler, for jeg synes heller ikke, det system, vi arbejder efter i dag, er tilfredsstillende.

Jeg er i øvrigt også enig med hr. Kim Behnke i, at når vi tænker i et nyt system, vil det være hensigtsmæssigt ikke at have procenterne stående i selve forslaget, men i stedet have en reference, så at vi ikke med mellemrum skal foretage ændringer eller opleve, at der er et meget stort spænd mellem det renteniveau, vi har i samfundet, og det, der står i lovgivningen. Om det så skal være diskontoen eller det skal være noget andet, kan vi altid vende tilbage til.

Men det er jo blandt andet det, der gør, at det er en meget stor øvelse, for det gør jo, at vi skal have hele skatterestancesystemet kørt ind edbmæssigt, så at renten kan beregnes løbende. Og

jeg tør i hvert fald ikke bære ansvaret for at sætte en øvelse i gang, som risikerer at få skattesystemet til at gå i sort, når vi passerer natten mellem år 1999 og år 2000.

Det tror jeg vi kan være enige om, selv om man måske umiddelbart godt kunne vinde en folkeafstemning på det, for jeg tror, at når man så konsekvenserne, ville man fortryde det igen.

Så det er en ambition, vi deler i Skatteministeriet, og vi forbereder det så langt, vi kan, så at vi kan sige, at vi er klædt på, når vi også kan magte det edb-teknisk og dermed har grundlaget for at klare opgaven. Og med de bemærkninger, jeg har hørt her, tror jeg, det er noget, vi kan samles meget bredt om her i Folketinget.

Hr. Frank Aaen havde så et spørgsmål om ikrafttræden, nemlig om vi ikke skulle bruge den samme ikrafttræden for det generelle, som vi har for den særlige selskabstømmedel, og det kan vi jo også vende tilbage til, men det er i hvert fald ikke den metode, man anvender, når man generelt ændrer noget på det her område. Så jeg er ikke sikker på andet, end at vi ville udsætte os for en kritik, som ret mange ville føle ville være berettiget, men lad os se på det under udvalgsarbejdet.

Det er vistnok det, jeg har stående af bemærkninger, som jeg godt ville aflevere her. Og så glæder jeg mig til et godt og grundigt og – som jeg kan høre det – positivt udvalgsarbejde, og jeg takker endnu en gang for den positive behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 11: Forslag til lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer.

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(FremSAT 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det må være en kendsgerning, at vækstfremmere i dyrefoder er et fremmedelement. Formålet er og har selvfølgelig altid været at øge indtjeningen. Samtidig er det jo også en kendsgerning, at vækstfremmere altså er antibiotika, og det er jo dér, hele sagen er lidt ømtålelig, fordi frygten for krydsresistens overført fra dyr til mennesker eksisterer jo, og der er rent faktisk også steder rundt omkring i verden, hvor den situation er aktuel.

Selvfølgelig er det glædeligt, at landbruget selv tager initiativer til at begrænse anvendelsen af disse vækstfremmere, men det er stadig væk frivillige aftaler. Og de aftaler, vi kender i dag, er på kyllingeproduktionsområdet og på slagtesvinområdet, men som sagt er det altså frivillige aftaler, som ikke er bindende. Og når det her lovforslag er fremsat, skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi fra Socialdemokratiets side ønsker at præcisere, at vi faktisk tager det alvorligt.

Jeg ved godt og har hørt det tidligere, at et modargument imod en sådan ordning med afgifter som denne er, at et forbud er bedre. Og det er helt oplagt, at det er det optimale, men vi ved jo også godt, at et forbud i denne sammenhæng jo skal administreres i henhold til EU's forberedelse af en forbudsprocedure, og det er altså en langstrakt proces. Og som det er skitseret i øjeblikket, kan vi i hvert fald se frem til år 2003, inden vi kan nå frem til en sådan konsekvensændring i den procedure.

Og hvis der er nogen, der fastholder, at forbudsmodellen er den eneste gangbare, tror jeg nok, at både jeg og mange andre ude i befolkningen vil betragte den holdning som en holdning, der går ud på, at man ikke vil gøre noget som helst, for netop forbudsproceduren får karakter af at være noget, man trækker tiden ud med.

Jeg synes heller ikke, det er reelt, når man siger, at en afgift som den, vi her opererer med, betyder legalisering.

Det er klart, at det netop ikke er et forbud, men at det skulle være en legalisering, synes jeg heller ikke er reelt. Det bliver det jo sådan set kun, hvis man rent moralsk ikke selv arbejder